VIIKONVAIHDE

VIIKON ÄLÄHDYS

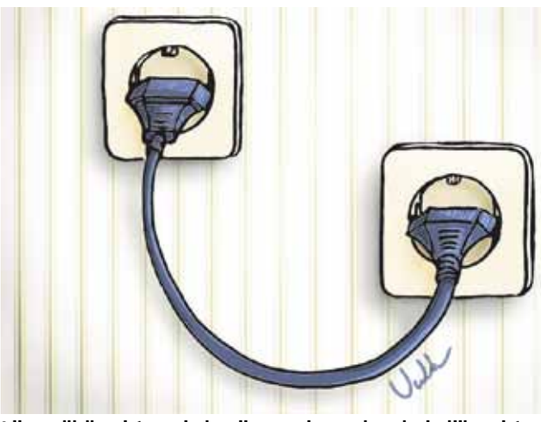

Liian vähän virtaa ei ole niin suuri ongelma kuin liika virta. Sen purkamiselle on löydettävä turvalliset kohteet.

PÄHKINÄ

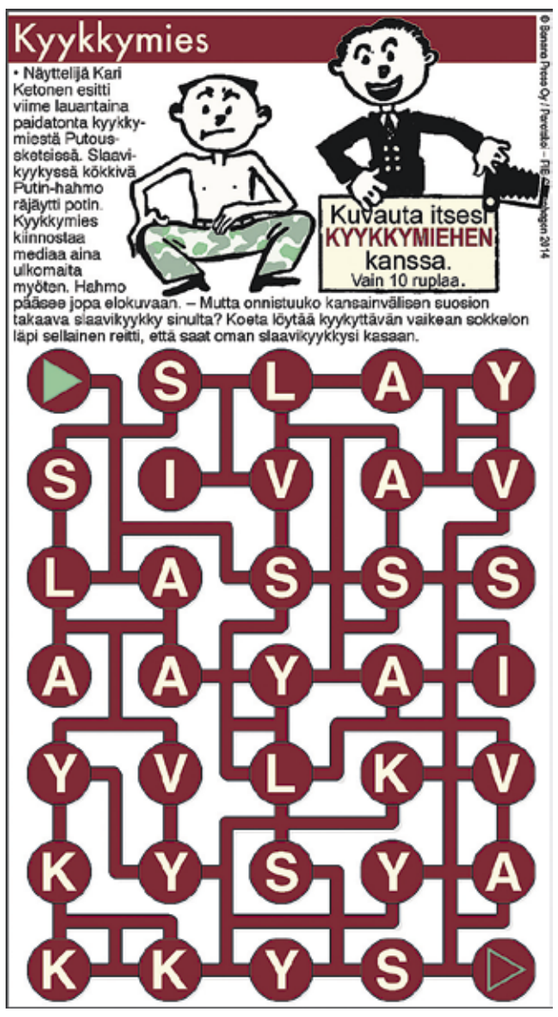

SUDOKU

Taso: Helppo

				6				2
2	3	6			1	4		7
8			7	4		6		
7			2	8				
6	8		1		5		7	4
				7	6			5
		8		2	7			9
5		3	6			2	1	8
4				1				

Sudoku-tehtävän 457 ratkaisu.

3	1	5	9	6	4	8	2	7
9	7	4	3	8	2	1	5	6
2	6	8	5	7	1	3	9	4
5	4	7	1	3	6	2	8	9
8	9	3	7	2	5	4	6	1
6	2	1	4	9	8	5	7	3
4	3	9	8	5	7	6	1	2
1	5	6	2	4	9	7	3	8
7	8	2	6	1	3	9	4	5

Tehtävä numero 458.

Täytä ristikko siten, että jokaisella pysty- ja vaakarivillä (ja paksuilla viivoilla rajatuissa 3 x 3 laatikoissa) on jokainen luku yhdestä yhdeksään. Kerran ja vain kerran! Apua Sudokun ratkaisuun osoitteessa: www.sudoku.org.uk

EDELLISEN RISTIKON RATKAISU

						A	K	A	A	T	T	I		K	O	I	S	O		A	H	A	A	T
						V	A	N	H	A		T	R	A	K	T	O	R	I	M	A	L	L	I
						A	L	A	V	A		T	A	R	R	A	T	A		M	I	T	E	N
						N	E	T	O	T		E	T	U	A	L	A	T		U	T	A	L	A
I	K	U	I	S	E	T				E			A	S	T	I		O	K	S	A		I	
B	O	R	G		H	O	T	E	L	L	I	T		E		A	A	R	I		T	A	H	O
A	P	I	L	A	T		A	K	A	I		U	L	L	A		K	I	R	J	A	V	A	T
N	I	S	U	T	A	I	K	I	N	A		I	I	L	I		T	O	K	I		I		S
	T			R		K	U	T	E	N		K	I	I	N	N	I			P	U	O	L	A
E	T	A	N	O	L	I				N	Ä	E	S		O		T	U	P	P	I		U	
R	O	J	U	T		N	O	S	T	O			A	S	A	T			L	O	M	A	K	E
A	M	E	R		K	Ä	R	Y		K	I	S	A	T		U	S	V	A		A	R	I	T
K	U	L	K	U	E		A	N	S	S	I		J	A	T	S	I		K	O	L	T	T	U
O	U	L	U		L	o/i	A	T		E	R	K	A	T		K	A	L	I		A	T	T	U
T	S	A	A	R	I		T	Y	T	T	I		T	E	L	A	T		T	O	T	U	U	S

Lato-rumpaliksi suoraan iltalypsyltä

Keijo Korhosen päässä soi. On soinut siitä lähtien, kun hän kuuli siskonsa antamalta c-kasetilta Black Sabbathia. Musiikki merkitsee viisikymppiselle miehelle toista perhettä.

VALTIMO (MT)

”Odotin rumpuja joululahjaksi kuin lehmä uutta kevättä. Soitinta minulle lupailtiin. Näin salaperäisen paketin ennakkoon ja mietin, miten rummut voivat mahtua niin pieneen laatikkoon.”

Jouluna paketista avautui seitsenkielinen venäläinen kitara. Siihen viljelijävanhemmilla oli ollut varaa. He arvelivat kitaran välttävän kymmenvuotiaalle soittimeksi.

”Voi sitä pettymyksen määrää! Kauan ei mennyt, kun löin kitaran seinään ja totesin, ettei minusta kitaristia tule ikinä.”

Pettymys iskee yhä viiltävänä valtimolaisen **Keijo Korhosen** mieleen, vaikka tuosta joulusta on kulunut yli 40 vuotta.

Ahkerasti lomitettuaan hän pääsi 15-vuotiaana ostamaan omilla rahoillaan tuliterän mopon. Sen hän kuitenkin vaihtoi nopeasti, vanhempiensa kauhuksi, kuvastosta tilattuihin Taman rumpuihin.

”Kauppias toi laatikon kotiin ja kertoi nähneensä kuvan rummuista. Siltä pohjalta setti koottiin ullakkohuoneeseen, jossa aloin hakata kapuloita ilman minkäänlaista opetusta”, Korhonen hymyilee elämälle Valtimon pikkuruisessa Puukarin kylässä.

Rakkaus ja juuret

Nykyään Korhosen soitolle on kysyntää peräti kolmessa bändissä. Ne ovat tyyleiltään erilaisia, mutta yksi asia niitä yhdistää:

”Soittajat ovat keskimääräistä mukavampia ihmisiä.”

Kutkuttavalta Korhosesta tuntui, kun television Paluumuuttajat-sarjan tunnusmusiikilla tutuksi tulleesta Huojuva lato -yhtyeestä kysyttiin vuosi sitten, alkaisiko Keijo heidän rumpalikseen.

”En edes harkinnut, vaikka äkkiä piti opetella 20 uutta kappaletta.”

Korvakuulolta ne alkoivat sujua nopeasti. Nyt hän voi jo hyvällä syyllä virnistellä, että rumpalihan se on yhtyeen kivijalka.

”Muut saavat tehdä, mitä tykkäävät”, häntä naurattaa taas.

Keikkakesä takana

Viime kesänä Huojuva lato teki 20 keikkaa, joihin kantriväki stetsoneineen uskollisesti saapui aina paikalle.

”Olen saanut paljon uusia ystäviä kantrin harrastajista. Musiikkia en vaihtaisi miljardeistakaan pois. Loistohommaa”, Korhonen kiteyttää.

”Eiköhän meillä seuraavaksi ole vuorossa studioon meno.”

Korhosen entisen kotitalon ullakolla kelpaa harjoitella ja tarvittaessa myös äänittää.

35 vuotta lypsyllä

Nuorukaisena Korhonen hoiti lypsykarjaa isänsä kanssa. Sukupolvenvaihdoksen yhteydessä veli tuli mukaan, ja nuoret isännät rakensivat paritalon.

Veljen kuoltua syöpään Keijon viljely on jatkunut veljenpojan kanssa.

”Nyt ollaan tilanteessa, että viljelijäkaverini rikkoi töissä polvensa. Työmäärää eli lypsäviä pitäisi vähentää. Aiomme pikkuhiljaa siirtyä lihakarjan pitoon. Olen 35 vuotta hypännyt aamu- ja iltalypsylle, joten voisi olla muutosten aika.”

Naiset ovat Korhosen sukutilalla pysyneet pois navetasta jo parinkymmenen vuoden ajan.

Radio pauhaa, ja lehmät ynähtelevät tuttavallisesti parsissaan.

”Sykähdyttävältä tuntui, kun Paluumuuttajat-sarjan tunnuskappale Rakkaus ja juuret kajahti radiosta. Olin silloin tietenkin navettatöissä”, Korhonen muistelee.

The Milking Machine -kantriyhtye sai nimensä siitä, kun soittokaveri valitteli Keijolle, että ”jätkä on aina lypsyllä, kun sitä yrittää puhelimella tavoittaa”.

Kolmas bändeistä The Peacemakers on keikkaillut säästeliäästi suomenkielisellä southern-rock-linjalla muutaman vuoden.

Perintönä paukutus

Keijo päätti jäädä kotimaisemiin, kun opinnot kutsuivat muita kylän poikia maailmalle. Hän kävi ammattikoulussa maatalousteknikkolinjan, perusti perheen ja soitti rumpuja.

Esikoispojan syntymä mullisti maailman niin, että mies myi kaikki rumpunsa ja ajatteli, että harrastus saa jäädä.

Huumaa kesti kolme kuukautta, sitten piti alkaa ostella uusia rumpuja ja päästä soittamaan. Tällä hetkellä molemmat pojat ovat jo muuttaneet kotoa omille teilleen.

”Vanhempi on soittanut rumpuja 12-vuotiaasta alkaen ja hakkaa siinä isänsä mennen tullen”, Korhonen kuittailee ylpeyttä äänessään – muka hiukkasen kateellisena.

LIISA YLI-KETOLA

»Vanhempi poika on soittanut rumpuja 12-vuotiaasta alkaen ja hakkaa siinä isänsä mennen tullen.«

KEIJO KORHONEN

Näissä Valtimon maisemissa Keijo Korhonen viihtyy, seuraavaksi suunnataan navettaan lypsykarjaa ja vasikoita tervehtimään.

MIKKO MAKKONEN
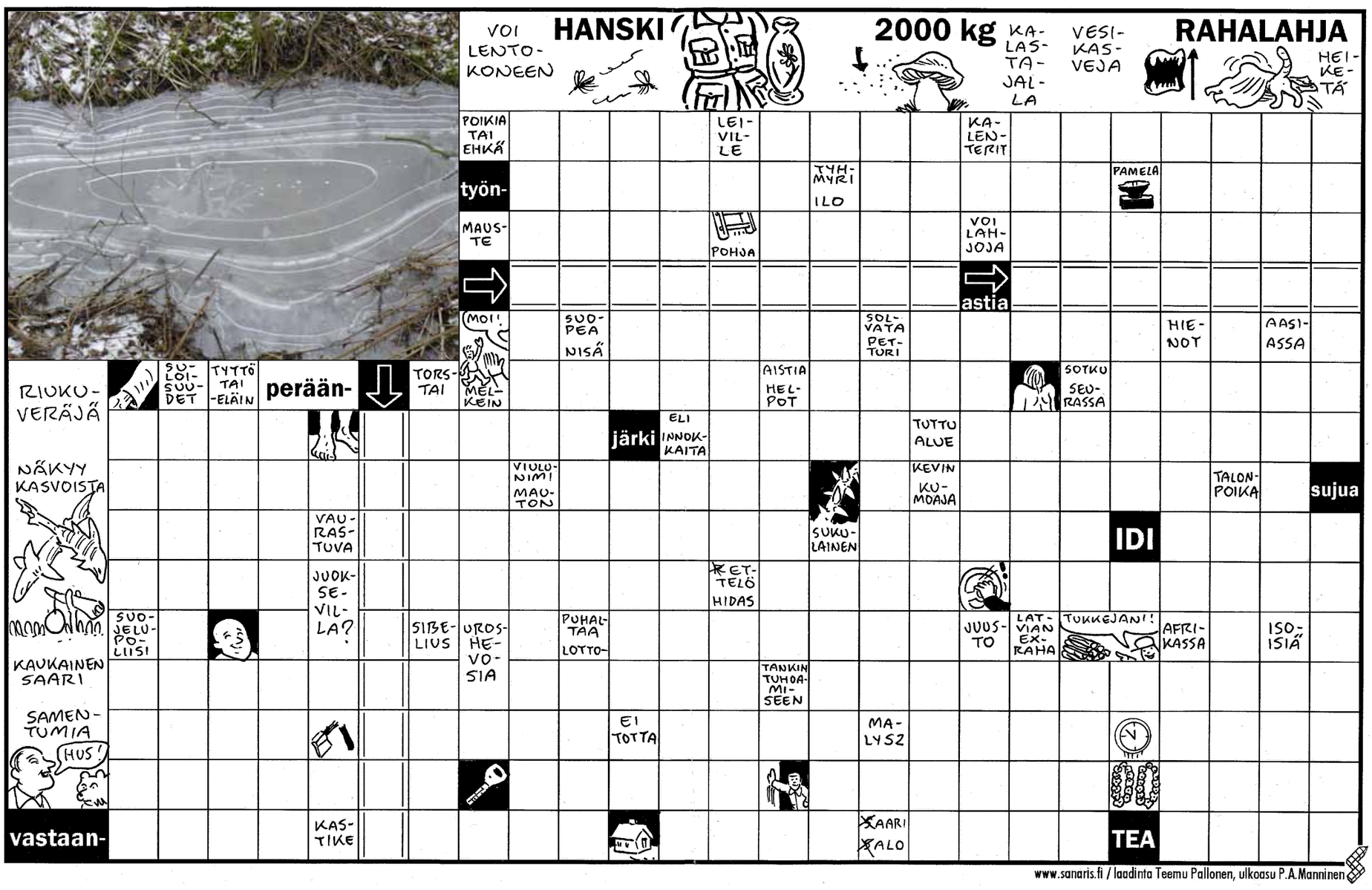
Muusikon paratiisi: oma vaimennettu vinttikamari, jossa saa soittaa niin kovaa kuin sielu sietää ilman, että kukaan hätkähtää. Korhosten vanha kotitalo jäi äidin kuoleman jälkeen tyhjilleen, ja sen yläkerta on kuin tehty treenikämpäksi.